

cu stăruință. Austriacii nu creșură demnă a ceda la cererea Turcilor și, de uă cam-dată, refuseră a se supune la pretențiunile Turcilor; dér' mai în urmă, din considerațiuni politice ca să mențină relațiunile de bună vecinătate, promiseră că pe Popa-Sêrbu îl vor scôte din Carantină și că-l vor lasa liber și armat pe pământul Românesc ¹⁾.

Cu modul acesta ambele părți remaseră în bună înțelegere și a doua zi, 14 Iulie, dând Austriacii armele în mâna urmăritului preot și pe un servitor al său, îl scósseră sub pază din hotarele lor. Acesti două nenorociți, îndată ce se aflară pe pământul Românesc, fură din nou urmăriți de către Turci prin stânci, prin văi, prin munți și rișe, și, luptându-se la tot passul, răniră opt Turci. Peste pușin servitorul cădu mort, iér' Popa-Sêrbu alunecându de pe uă stâncă 'i se frânse sabia. Atunci Turcii năvăliră asupra lui și-lu prinseră viu; apoi legându-l îl duseră la Bucuresci și

---

1) Adevărul este că impiegații Austriaci temându-se ca nu cum-va Turcii, după obiceiul lor barbar, să violese hotarele (precum s'a și întemplat în timpul negocțiilor când 150 Turci, înaintându departe peste hotare coprinseră carantina pe la spate, ei ne-avându puteri de ajuns spre a se inpotrivi Turcilor, nu putură face intr-altfel, decât numai scotându condițional pe preotul din carantină.